

עפ"ת 20410/14 - המערעת, גלית שביט בטעי נגד המשיבה, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים
עפ"ת 14-05-2014 שביט בטעי נ' מדינת ישראל
29 Mai 2014

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערעת
גלית שביט בטעי
נגד
מדינת ישראל
המשיבה

nocchim:

ב"כ המערעת - עו"ד טל כהן

ב"כ המשיבה - עו"ד ליטל קורן

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

נגד המערעת הוגש כתב אישום, על פיו, ביום 03.11.12 בצומת רחובות מקווה-ישראל והחשמל בת"א-יפו בשעה 10:02 לערך, נהגה כשהיא שיכורה.

על-פי כתב האישום, השכירות נקבעה מחמת סירובה של המערעת להיעתר לדרישות שוטרים בניגוד לסעיף 64(א)-64ב' לפקודת התעבורה, לעבור בדיקת ינשוף.

בית משפט כאמור, לאחר שהמערעת כפירה במיחס לה, שמע ראיות, בהן שוטרים אשר פעלו מול המערעת עם בדיקת הינשוף, עם בדיקת מאפיינים, ולאורך כל האירוע ובמהלכו, באמצעות מכשיר הפלפון שלה, הקילטה המערעת את חילופי הדברים, בחלוקתו השני של האירוע בעיקרו.

האירוע כולל, על-פי הראיות שבאו בפני בית משפט כאמור, נמשך למשך שעיה, קרוב לשעה ועשרים דקות. בחלוקת העיקרי של האירוע לפחות עד שלב תחילת ההקלטה, סירבה המערעת לדיבור והתנהגו לדרישות השוטרים לשתף פעולה בבדיקה הינשוף, ועל-פי ההקלטה שאת תמלילה גם כן הגישה המערעת לבית משפט כאמור עולה, שהמערעת

עמוד 1

חוצת ואומרת לשוטרים שהוא את בדיקת הינשוף.

אלא, שהאמירות של המערערת, כפי שנשמעות היטב בהקלטה, מלאות בהתנגדות סותרת והפוכה, שלמעשה מהוות סיירוב בהתנגדות, כאשר למרות אמירותיה לשוטרים שהוא רוצה לעבור את הבדיקה והשוטרים מסרבים, היא "נלחמת" איתם על מיקומו של הפלפון, על מיקומם של מפתחותיה וכו', כך שבאופן מעשי, למרות הצהרותיה, לא ניתן לעשות את הבדיקה.

בית משפט קמא קבע קביעות עובדה וממצאי מהימנות על סמך עדויות השוטרים ועדות המערערת, שכן סיירבה לשטר甫 פעולה עם דרישות השוטרים לעניין בדיקות הינשוף.

כן קבע בית משפט קמא שאף אם היה מגיע למסקנה שלא ניתן להרשיע את המערערת על סמך הסירוב, שהוצעו בפני ראיות נסיבותיות אחרות המלמדות על שכורתה של המערערת, ובهن הודהה בשתיות כosisת ויסקי, ריח אלכוהול כבד שנדרף מפה, CISLONA החלקי, המעט מלא, בבדיקה מאפיינים, כאשר לא הצלחה להביא אצבעה לאף, כאשר לא הצלחה לשמור על יציבותה בהליך על קו עט סטה והסתיעה בהרמת ידה לשם שמירה על יציבות (ראה **ת/2**).

בערעורה לעניין הכרעת הדין עומד ב"כ המערערת על מספר עניינים - האחד, אליו התייחסתי, התמליל וההקלטה, שעל-פי סעיף 5 לכתב הערעור מתעד את כל האירוע או בלשונו רבו ככולו. אותו תיעוד איננו מחזק את טענת המערערת בערעור ויציון שגם הטיעון שהתמלול מתעד כמעט את כל האירוע אינו מדויק בלשון המעטה.

אין זה נכון, כפי הנטען בסעיף 4 לכתב הערעור, כי חלף זמן קצר בלבד מרגע עצירת רכבת של המערערת ועד הכרזתה כמי שמסרבת. נכון שבשעה 02:35 נרשם סיירובה לראשונה, אך אפשר לה לשטר甫 פעולה עם השוטרים גם אחר כך, וכאמור היא עשתה כן רק למראית עין.

לא מצאתי שיש חשיבות לאי-העדת שתי שוטרות שאפשר שהיו במקום ולא העידו, הילה ומירב. לא מצאתי גם בסיס לטענה של המערערת, שלא היה מקום גם לבסס הרשעתה בדיון על סמך הראיות הנסיבות, לבד משאלת הסיירוב.
הנני דוחה אףו את הערעור על הכרעת הדין.

לענין העונש, رغم עליי מערערת המערערת, בית משפט קמא לא מיזה את הדין עם המערערת בהינתן שגור לה פסילה בפועל ה怯ווה מעונש פסילת המינימום, ובמקרה זה אפשר לומר שבדחק, הטיל עליה קנס נמוך מאוד לתשלום בתשלומים בסך 1,500 ₪ ועוני פסילה ומאסר מוותנים בלבד. לא מצאתי כל הצדקה להתערב בענישה ומילא ההלכה היא שאין ערכאת הערעור באה במקומה של הערכת הדיוונית ומתערבת בענישה המוטלת על-ידה, אלא מקום זה טועה טעות קיצונית בענישה המוטלת על-ידה.

הערעור אףו, על כל חלקיו, נדחה.

**ניתן והודיע היום, כ"ט אייר
התשע"ד, 29/05/2014, במעמד
הנוכחים.**

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

